

§. 103. *Бѣдствіята падатъ на Иліевътъ домъ.*

Подирь малко пламиж война между Евреитъ и Филистимлянитъ. Евреитъ донасватъ въ бойа ковчега на завѣта, и заедно съ него излѣзватъ и сыновете на свещенникътъ. Но понеже Богъ бѣ прогнѣвенъ, ковчегътъ докара повече повреда, нежели полза. И тъй Евреитъ са побѣдихъ, сынуетъ на свещенникътъ са убихъ и ковчегътъ пади въ рѣцѣтъ на иноплеменнициятъ. А Илій като чу известіето за тай бѣдствіе, пади отъ столътъ, строни си вратътъ и умръ. (Царс. А. д.).

§. 104. *Самуилъ послѣденъ сѫдникъ на Евреи тѣ.*

*Саулъ са избира царь въ 4390 год.*

Самуилъ бѣше послѣднїй сѫдникъ на Евреитъ; той гы управляше въ съвършенъ миръ и въ всегдаща тишина. Но понеже устарѣ, и сынуетъ му са отклонихъ отъ отечественныятъ нравы, народътъ поискъ отъ него царь. Самуилъ изпървѣ отхвѣрли исканьето и са мѣчѣше да отвѣрне Евреитъ отъ туй имъ намѣреніе, но тѣ постоянствоваха на мнѣніето си. Найдодирь по Божиє повѣленіе склони са и той на исканьето имъ, и помаза Саула за царь. Саулъ бѣше высокъ, снаженъ и хубавецъ, щото тѣлесната му красота са съгласуваше съ великолѣпіето на царското достоинство. (Царс. А. н. ф. і.).

§. 105. *Първото прѣслушаніе на Саула.*

Филистимлянитъ нападиахъ на Еврейската страна. Саулъ излѣзе на срѣща имъ и са расположи въ